

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci výkonu rozhodnutia v prospech oprávnenej **A. L.**, bývajúcej v B., proti povinnému **M. V.**, bývajúcemu v B., **o výživné na manželku**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 8 E 342/1994, o dovolaní J. B., bývajúceho v B., v dovolacom konaní zastúpeného Mgr. P. Š., advokátom v G., proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. marca 2005, sp.zn. 9 CoE 6/05, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta uznesením z 8. decembra 2004, č.k. 8 E 342/1994 – 84 uložil J. B. poriadkovú pokutu 3 000 Sk. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnená splnomocnila J. B. na zastupovanie v konaní. Na výzvu súdu na odstránenie nedostatkov splnomocnenia, J. B. reagoval hrubo urážlivým podaním na adresu súdu, preto súd prvého stupňa podľa § 53 O.s.p. uložil menovanému poriadkovú pokutu vo výške 3 000 Sk.

Na odvolanie J. B., Krajský súd v Trnave uznesením z 29. marca 2005 sp.zn. 9 CoE 6/05 zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa tak, že J. B. uložil poriadkovú pokutu vo výške 2 000 Sk, ktorú mu uložil zaplatiť na účet prvostupňového súdu do troch dní. Mal za to, že vzhľadom na urážlivé podanie menovaného bolo rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty dôvodné a vecne správne, avšak s prihliadnutím na sociálne pomery J. B., ktorý je dôchodcom, znížil uloženú výšku poriadkovej pokuty.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie J. B., ktorý žiadal uznesenie o uložení poriadkovej pokuty zrušiť, mal za to, že je v rozpore s právnymi normami, keď on iba upozornil na nesprávny postup súdov a nikoho neurazil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr to, či jeho opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu, preto pri posudzovaní jeho prípustnosti treba vychádzať z ustanovenia § 239 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. v znení do 15. októbra 2008 je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, **poriadkovej pokute**, znalečnom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o poriadkovej pokute, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej, alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným).

Výskyt žiadnej z hore uvedených väd však v konaní súdov nižších stupňov dovolací súd nezistil.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., a vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie J. B. v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 13. augusta 2009

JUDr. Ladislav Górász, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková